

مقایسه وضعیت روابط بین‌الملل فدراسیون ملی ورزش دانشگاهی ایران با کشورهای منتخب

حمید قاسمی^۱، محمد پورکیانی^۲، مهناز صباغ نوین^{*۳}

۱. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور

۲. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه شهید بهشتی

۳. مدیر روابط بین‌الملل فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی ایران

تاریخ ارسال: (۹۵/۰۹/۱۷) تاریخ پذیرش: (۹۷/۰۴/۲۴)

Comparing the Situation of International Relation between Iranian National Federation and other Countries

Hamid Ghasemi¹, Mohammad Pourkiani², Mahnaz Sabagh Novin^{*3}

1- Associate Professor of Sport Management, Payame Noor University

2- Assistant Professor of Sport Management, Shahid Beheshti University

3- Director of International Relations of the National Iranian Athletic Federation

Received: (2018/12/07)

Accepted: (2018/07/15)

Abstract

The aim of this research is Comparison of International Relations Department of National University Sports Federations in worldwide range. We compared the structure of organizations, human resources, financial, correspondances and regulation of all federations with concentration on International Relations Department with Iran federation. The strategy of this research is combination of descriptive and qualitative. We used survey and did interview with expert of sports field. The Society of this reseach consist of all 167 members of FISU and the active countries in International Relations (available to answer other national federation correspondence), 15 countries choosed non-random targeted as case study. Also, 5 experts were chosen non-random for interview. In order to collect the information in survey, a confirmed validity and realibity quastionnare was made by researcher and for interview, semi-cunstructed questions based on criteria of study was asked. Important results of this research shows: The structure of Iran federation need committee and association like International Relations Committee regarding to FISU structure. To develop the International Relations, we should make a plan to get the effective international position. Regarding to experts idea, in compare of other federations, it is important to use two languages website and publication in National University Sports Federation of Iran.

Keywords: International Relations, Federation, University Sport, FISU.

چکیده

هدف از مطالعه حاضر، مقایسه وضعیت واحد روابط بین‌الملل فدراسیون ملی ورزش دانشگاهی ایران با کشورهای منتخب در سطح جهان بود. در این مطالعه با تأکید بر روابط بین‌الملل ساختار سازمانی، نیروی انسانی، درآمد، میزان مکاتبات و قوانین و مقررات این فدراسیون‌ها با فدراسیون ایران مقایسه شد. روش تحقیق از نظر استراتژی ترکیبی (کمی و کیفی) و از نظر مسیر اجرا از روش پیمایشی و مصاحبه استفاده گردید. از میان تعداد ۱۶۷ کشور عضو فدراسیون بین‌المللی ورزش‌های دانشگاهی، کشورهای فعال در روابط بین‌الملل (پاسخگو به مکاتبات دیگر فدراسیون‌های ملی) ۱۵ کشور به‌عنوان نمونه مطالعاتی به‌صورت غیر تصادفی هدفمند انتخاب شدند. در بخش مصاحبه نیز تعداد پنج نفر از خبرگان این حوزه به‌صورت غیر تصادفی هدفمند انتخاب شدند. به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات در بخش پیمایشی پرسش‌نامه محقق ساخته‌ای با روایی و پایایی تأییدشده و در بخش مصاحبه سؤالات نیمه ساختاریافته بر اساس محورهای مورد مطالعه استفاده شدند. مهم‌ترین نتایج تحقیق نشان داد که: ساختار فدراسیون ملی دانشجویی به انجمن و کمیته‌هایی از جمله واحد بین‌الملل متناظر با ساختار فیزو نیاز دارد. برای توسعه روابط بین‌الملل به برنامه‌ریزی برای کسب کرسی‌های مؤثر بین‌المللی نیاز است. نظر به فقدان استفاده از وبسایت و نشریه دوزبانه در فدراسیون ملی ایران در مقایسه با سایر فدراسیون‌ها از دیدگاه صاحب‌نظران باید روی این موارد اهتمام داشت.

واژه‌های کلیدی: روابط بین‌الملل، فدراسیون، ورزش‌های دانشگاهی، فیزو.

*Corresponding Author: Mahnaz Sabagh Novin

E-mail: M.sabbaghnovin@gmail.com

* نویسنده مسئول: مهناز صباغ نوین

پست الکترونیک: M.sabbaghnovin@gmail.com

مقدمه

روابط بین‌الملل، دانشی جدید و رشته‌ای مستقل علمی است. امروزه سخن از دهکده جهانی و خانواده بزرگ بین‌المللی است که اعضای آن پیوند بسیار نزدیکی باهم دارند. روابط بین‌الملل رشته‌ای از علوم اجتماعی و شامل روابط دولت‌ها، حکومت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی است. در این راستا به مجموعه اقدامات و کنش‌های متقابل واحدهای حکومتی و نهادهای غیردولتی و همچنین روندهای سیاسی میان ملت‌ها روابط بین‌الملل می‌گویند. از جمله قواعد پایه‌ای روابط بین‌الملل می‌توان به منشور ملل متحد، اساس‌نامه دیوان دادگستری بین‌المللی لاهه، معاهدات و پروتکل‌های دوجانبه و چندجانبه بین‌المللی و حقوق دیپلماسی در روابط خارجی اشاره کرد (معاونت بین‌الملل دانشگاه تهران، ۱۳۹۰). در این راستا امور مربوط به روابط بین‌الملل را بر اساس منافع ملی هر کشور در روابط با کشورهای خارجی امور بین‌الملل گویند (قاسمی، ۱۳۹۰).

در گذشته روابط بین‌الملل بیشتر روی مسائل سیاسی، نظامی و اقتصادی متمرکز بود؛ اما اخیراً ماهیت روابط بین‌الملل تغییر پیدا کرده است. تعامل بین کشورها فقط به مسائل سیاسی محدود نمی‌شود بلکه به مسائلی مانند فرهنگی، اجتماعی و ورزشی نیز مربوط می‌شود. در این میان ورزش به دلیل محبوبیت فراوان در جهان، نقش قابل توجهی را در روابط بین‌الملل پیدا کرده است. ورزش امروزی که در گذشته محدود به محلات، مناطق و یا سطوح ملی بود، به سطح بین‌المللی رسیده است و به حوزه‌های اجتماعی و سیاسی دسترسی دارد. با در نظر گرفتن اینکه کمیته بین‌المللی المپیک دارای ۲۰۶ عضو و دارای اعضای بیش از سازمان ملل است، می‌توان به گستردگی آن پی برد. رویدادهای ورزشی در سطح جهان، تأثیر زیادی روی روابط بین‌الملل و سیاست دارد. بازی‌های ورزشی بین‌المللی، فرصت مناسبی برای نمایش اصول کشورها و برتری اعتقادات کشورها به همتایان خودشان شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که بسیاری از رهبران ملی از ورزش برای اهداف والا استفاده می‌برند و رویدادهای ورزشی اغلب به‌عنوان ابزار تبلیغات سیاسی در روابط بین‌الملل استفاده می‌شود (Ukessays, 2015). ساداتی (۱۳۸۸) در تحقیقی نشان داد بین ورزش فرهنگ، تجارت، صنعت، سیاست و ایدئولوژی رابطه وجود دارد.

ورزش به‌تنهایی ارزش سیاسی ندارد اما وقتی به‌عنوان یک عامل و میانجی بین کشورها به‌کاربرده می‌شود، مضمونی سیاسی به خود می‌گیرد. ورزش می‌تواند به‌عنوان

ابزار دیپلماسی مابین کشورها استفاده شود. در مواردی به‌عنوان عامل آشتی و صلح کشورهای متخاصم بوده است. تعاملات ورزشی بین کشورها این تصور را به آن‌ها می‌دهد که یکدیگر را یک کشور در نظر بگیرند. رئیس‌جمهور آمریکا ریچارد نیکسون از تنیس روی میز برای ایجاد رابطه دیپلماتیک با چین هنگام جنگ سرد استفاده کرد که از آن به‌عنوان «دیپلماسی پینگ‌پنگ» یاد می‌کنند. یکی از راه‌های قطع رابطه کشورها با یکدیگر، تحریم بازی‌های ورزشی یا عدم صدور ویزای ورزشکاران است. گاهی ورزش به‌عنوان ابزار تبلیغاتی برای گسترش ایدئولوژی به کار گرفته می‌شود. کشورها اغلب از ورزش برای نشان دادن برتری ایدئولوژی‌های خود استفاده می‌کنند. این گرایش به‌خصوص در روابط بین آمریکا و اتحادیه جماهیر شوروی در جنگ سرد دیده شد. در آن زمان مردم آمریکا شکست ورزشکاران خود مقابل ورزشکاران شوروی را فراتر از شکست ورزشی و شکست غرور ملی تلقی می‌کردند. (Ukessays, 2015). در این راستا نتایج تحقیق فاضلی (۱۳۹۱) نیز نشان داد که پیامدهای پیروزی یا شکست در رشته ورزشی دیگر صرفاً در عرصه ورزش خلاصه نمی‌شود بلکه پیروزی‌های ورزشی در مسابقات ملی نشانی از کارآمدی مدیریت سیاسی را همراه دارد و یا شکست در میدان‌ها ورزشی بی‌تردید به کاهش مشروعیت سیاسی می‌انجامد (صباغ نوین، ۱۳۹۵).

امروزه بسیاری از کشورها دیپلماسی ورزشی را به‌عنوان بخشی از دیپلماسی عمومی اجرا می‌کنند. آن‌ها چهره‌های معروف ورزشی خود را به‌عنوان نماینده سیاسی دیپلماسی برای شناخت دیگران از مردم و فرهنگ خود، به سایر کشورها اعزام می‌کنند. تحولات رسانه‌ای ورزش باعث به وجود آمدن بازار جهانی شده است و مردمی که به ورزش علاقه دارند، به ورزش بین‌المللی نیز علاقه‌مندند. مردم برای ورزشکاران کشور خود که در کشوری دیگر بازی می‌کند، فریاد می‌کشند و آن‌ها را تشویق می‌کنند. مردم بازی‌های ورزشی را نه تنها برای علاقه خودشان نسبت به ورزش بلکه برای دیدن ورزشکاران محبوب خود نگاه می‌کنند. صاحبان تیم‌های ورزشی به‌خوبی از این مطلب آگاه هستند. به همین علت ورزشکاران خارجی را به‌منظور افزایش شهرت آن ورزشکار در سطح بین‌المللی، دادوستد می‌کنند. در مجموع ورزش به‌واسطه ایفای نقش محوری در روابط بین‌الملل می‌تواند برای پیشرفت و ترقی دیپلماسی مفید باشد.

مشارکت در ورزش بین‌المللی مستلزم مشارکت در شبکه‌ای از سازمان‌هایی با قلمروی جهانی است. ورزش

به‌عنوان محرک و مبلغ ارزش‌های ملی و سیاسی استفاده کردند. رویدادهای مختلف این دیدگاه را تقویت می‌کند که ورزش جایگاه مهمی در زندگی اجتماعی معاصر دارد. روند جهانی شدن ورزش، همانند مجموعه اقدامات جهانی شدن، یک فرایند خطی ساده نیست، بلکه روش جدلی ناسیونالیسم و انترناسیونالیسم، دورافتاده و محلی، بی‌واسطه و باواسطه و شخصی و غیرشخصی است. به عقیده بلانچارد تحقیقات آینده باید بر رویای صلح جهانی متمرکز باشند؛ آرمانی که با تلاش در جهت فهم تنوع ورزشی، تقویت همکاری بین‌المللی و بین‌رشته‌ای حفظ می‌شود. در این راستا می‌توان به نقش مهم فدراسیون‌های ورزشی به‌عنوان عاملان بین‌المللی غیردولتی؛ نقش بالقوه دیپلماسی ورزش در حل تعارضات بین‌المللی و نقش ورزش در ایجاد هویت ملی و برجستگی بین‌المللی منافع دولتی اشاره کرد (سجادی، ۱۳۹۰). متأسفانه حوزه مطالعاتی روابط بین‌الملل در ورزش مورد غفلت قرار گرفته است؛ درحالی‌که بیشترین موارد درباره بازیکنان، تماشاگران، مسئولان و امور اجتماعی در این حوزه قابل بررسی است (Arnaud and Riordan, 1998).

با این وصف، ماهیت روابط بین‌الملل امری لایتغیر نیست؛ چراکه اصولاً هم عناصر آن متغیر است و هم خود روابط بین‌الملل در جوهره متغیر است. بدین شکل صحنه روابط بین‌الملل نمی‌تواند برای رشد و نمو قدرتهایی که تاکنون مطرح نبوده‌اند، مسدود باشد و واحدهای سیاسی پرتوان‌تر می‌توانند از میدان عمل فراختری برای تأثیرگذاری در روابط بین‌الملل بهره‌مند شوند (ولایتی، ۱۳۶۶).

در سطح فراملی و جهانی تشکیلات متعدد ورزشی از جمله کمیته بین‌المللی المپیک^۱، فدراسیون‌های جهانی^۲ و امثال آن وجود دارد. یکی از تشکیلات معتبر به نام فیژو^۳ (فدراسیون بین‌المللی ورزش‌های دانشگاهی) مسئولیت برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی رویدادهای بزرگ ورزش دانشگاه‌ها از جمله برگزاری مسابقات یونیورسیاد، مسابقات قهرمانی جهان و منطقه‌ای را در کنار سایر فعالیت‌های علمی بر عهده دارد (طالب پور و طاهری، ۱۳۸۷). شرکت در رقابت‌های ورزشی بین‌المللی از مهم‌ترین گام‌ها در روابط بین‌الملل است که در مواردی تبدیل به رقابت بین ملت‌ها و در مواردی عامل همکاری و تعامل آن‌ها می‌شود (Kobierecki, 2013).

مکانیسمی فراهم می‌آورد تا سازمان‌ها به یکدیگر پیوند خورده و مهارت‌های مدیریتی و اداری در میان مردم بومی توسعه یابد برای اثربخشی این ارتباطات نقش کارکنان شایسته و حائز شرایط در این حوزه بسیار مهم است. (تیموری آسفچی، ۱۳۹۴). توسعه روابط بین‌الملل نیاز به وجود چارچوب مفهومی و کاربردی کاملی دارد که طی آن تمامی سازمان‌های ورزشی قادر به اجرای آن در چارچوب سیاست‌های کلان هر کشور باشند. سازمان‌های بین‌المللی توسط دولت‌ها تأسیس و به‌عنوان بازوی ایجاد روابط و همکاری در عرصه بین‌المللی و ابزار کاری در دست دولت در راه رسیدن به اهداف مشترک تلقی می‌شوند (قاسمی، ۱۳۹۰).

فدراسیون ملی ورزش دانشگاهی به‌عنوان یکی از سازمان‌های کلیدی ورزش تربیتی و دانشگاهی دارای وظایفی متعددی است که بخشی از آن ارتباطات بین‌الملل با سطحی گسترده از فدراسیون‌های بین‌المللی آسیایی گرفته تا جهانی یا فیژو و دیگر فدراسیون‌های ملی دانشگاهی است. با این گستردگی ارتباطات بین‌الملل تحقیق حاضر بر آن است تا زمینه اقدامات اثربخش‌تر در بعد روابط بین‌الملل را فراهم نماید (صباغ نوین، ۱۳۹۵).

ورزش به‌عنوان ابزاری برای روابط بین‌الملل پذیرفته شده است و تغییر جنبه‌های ورزش، پیشرفت‌های کلی در حوزه روابط بین‌الملل را ایجاد خواهد کرد. موضوع جهانی شدن از طریق محیط ورزش بین‌المللی مورد توجه است. این موضوع از مباحث اصلی محققان روابط بین‌المللی است که به دنبال درک جایگاه ورزش و سازمان ورزشی در جامعه بین‌المللی هستند. مطالعات ورزشی و سیاسی، برخی از کارکردهای مفید ورزش را به‌عنوان حامل اهداف سیاسی نشان می‌دهد (Beacom, 2000). ورزش توسط کشورها یا توده‌های سیاسی برای نمایش برتری یا هر مشخصات مطلوب دیگر استفاده می‌شود. شرکت‌کنندگان در ورزش همچنین می‌توانند به دلایل سیاسی توسط دولت‌ها از طریق شرکت یا عدم شرکت در رویدادهای ورزشی مورد استفاده قرار گیرند. نه تنها ورزش تحت تأثیر سیاست یک کشور است، بلکه در مواقعی، رویدادهای ورزشی می‌تواند روابط کشورها را تحت تأثیر قرار دهد. ورزش از پدیده‌های نوین و مهیجی است که در شکل امروزی‌اش قدمتی کمتر از ۱۵۰ سال دارد و مورد علاقه میلیون‌ها نفر است (Kobierecki, 2013). در تحقیقی نقش فوتبال در جنگ‌ها و قطعنامه‌های بین‌المللی به تأیید رسید (Deyo, 2013).

ورزش درست بعد از جنگ جهانی اول بین‌المللی شد. بعد از آن بود که سیاستمداران از پتانسیل ورزش

1. International Olympic Committee (IOC)
2. International Federation (IF)
3. International University Sports Federation (FISU)

واحد بین الملل فدراسیون های ملی ورزش های دانشگاهی نقش مهمی در برقراری ارتباط مؤثر در سطوح بین الملل و پیگیری امور دارد. از سوی دیگر پروتکل های بین المللی و ملی خاص باید به خوبی توسط این واحد شناسایی و در جهت تسهیل ارتباطات مورد استفاده قرار گیرد؛ و مهم تر این که شناخت فرهنگ ها و حضور مؤثر فرهنگی تیم ها و نمایندگان ورزش دانشجویی در میادین بین المللی بدون همکاری و همراهی این واحد میسر نیست. با توجه به این نقش مهم مطالعه تطبیقی و راهگشا برای واحد بین الملل فدراسیون ملی ورزش های دانشگاهی از ضروریات غیر قابل انکار است.

در مجموع این پرسش کلی برای محقق ایجاد شد که وضعیت روابط بین الملل فدراسیون ملی ورزش دانشگاهی ایران در مقایسه با دیگر کشورها چگونه است؟

روش شناسی پژوهش

روش تحقیق از نظر استراتژی ترکیبی (توصیفی و کیفی) بود که از نظر مسیر اجرا از روش های پیمایشی و مصاحبه استفاده شد. پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر دوره زمانی بررسی مقطعی بود. الگوی تحقیق ترکیبی به این صورت بود که ابتدا داده های کمی جمع آوری و بر اساس آن ها نتایج با خبرگان مطرح و از آن ها نظر و پیشنهاد خواسته شد.

جامعه آماری این تحقیق در دو بخش داده های کمی و کیفی مورد توجه قرار می گیرد. برای جمع آوری داده های کمی با استراتژی توصیفی کلیه کشورهای عضو فیزو به تعداد ۱۷۰ کشور مدنظر قرا گرفت که با توجه به هدف مطالعه و با تأکید بر شناخت وضعیت مطلوب برای ایران، تعداد ۱۵ کشور به صورت غیر تصادفی هدفمند انتخاب شدند. در بخش جمع آوری داده های کیفی تعداد ۵ نفر از خبرگان و صاحب نظران عرصه روابط بین الملل با تأکید بر ورزش دانشگاهی به صورت غیر تصادفی هدفمند انتخاب شدند. ملاک در انتخاب نفرات برای مصاحبه اشرف موضوعی و برخورداری از دانش و تجربه در زمینه مورد بررسی بود.

ابزار جمع آوری اطلاعات در بخش کمی و توصیفی- پیمایشی پرسشنامه محقق ساخته ای شامل ۳۰ سؤال بود. نه سؤال اول مربوط به ساختار فدراسیون که از طریق آن سطح، رتبه، نوع، تعداد انجمن و کمیته، وجود واحد روابط بین الملل، وجود باشگاه متعلق به فدراسیون، وجود کمیته آموزش و پژوهش، نحوه درآمدزایی فدراسیون و کرسی های بین المللی مورد ارزیابی قرار گرفت. هفت سؤال دوم مربوط به منابع انسانی شاغل در روابط بین الملل بود که از طریق آن تعداد

حضور در سطوح بین المللی اغلب به واسطه فدراسیون های ملی صورت می گیرد. فدراسیون ملی ورزش دانشگاهی ایران (IUSF) یکی از ۱۷۰ عضو فیزو است. این فدراسیون به استناد ماده پنج قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به عنوان یکی از فدراسیون های ورزشی آماتوری جمهوری اسلامی ایران، مؤسسه ای عمومی، غیردولتی و دارای شخصیت حقوقی است. این فدراسیون به- عنوان بالاترین مرجع ذی صلاح در رشته های ورزش دانشگاهی و بر اساس قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران و اصول و موازین فدراسیون بین المللی ورزش های دانشگاهی با هماهنگی وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک، به منظور رشد، ارتقا و انسجام در ورزش دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی کشور تأسیس شده است (اساسنامه فدراسیون ملی ورزش های دانشگاهی، ۱۳۸۴). از جمله اهداف این فدراسیون تقویت پیوندهای بین المللی دانشجویان ایرانی با دانشجویان سایر کشورها و تجلی قابلیت ها و استعداد های ورزشی دانشجویان ایرانی در سطح بین المللی به منظور کسب افتخارات بین المللی و افزایش خودباوری آن هاست. ترویج و اشاعه فلسفه و اهداف فدراسیون بین المللی ورزش های دانشگاهی (فیزو) و همچنین فدراسیون آسیایی ورزش های دانشگاهی (AUSF) در جامعه دانشگاهی کشور از دیگر وظایف این فدراسیون است که از اهداف اخیر می توان به وظایف سنگین حوزه روابط بین الملل در فدراسیون یاد شده پی برد. در راستای اهداف یاد شده وظایفی چون اعزام تیم های منتخب و ملی ورزش دانشجویان به میادین بین المللی، پیوستن به ساختار های ورزش بین المللی، قاره ای، منطقه ای و ملی و همچنین ارتقاء نقش ورزش دانشجویی جمهوری اسلامی ایران در فدراسیون بین المللی و آسیایی ورزش های دانشگاهی، همکاری، هماهنگی و ارتباط مستمر با فدراسیون بین المللی ورزش های دانشگاهی و فدراسیون آسیایی ورزش های دانشگاهی و سایر مراجع بین المللی ذی ربط پیش بینی شده است. در ادامه این موارد می توان به شرکت فعال در رقابت ها، دوره ها، همایش ها و کنگره های بین المللی ورزش های دانشگاهی و تلاش برای برگزاری آن ها در کشور و تهیه گزارش جامع از رقابت ها، دوره ها، همایش ها و کنگره های بین المللی و ارائه آن به مراجع ذیصلاح به منظور بهره برداری و ارتقاء توانایی های ورزش دانشگاهی در تمامی ابعاد در سایه فعالیت های مؤثر روابط بین الملل قابل حصول است. در این راستا در ساختار این فدراسیون واحد روابط بین الملل نیز پیش بینی شده است.

می‌شد. اعتبار صوری و محتوایی پرسشنامه با انجام اصلاحات پیشنهادی ۱۰ نفر از اساتید و متخصصان مدیریت ورزشی و روابط بین‌الملل و تأیید نهایی حاصل شد. سپس پرسشنامه به زبان انگلیسی ترجمه و توسط سه متخصص مسلط به زبان انگلیسی و نمایندگان فیزو رسید و مورد تأیید آن‌ها قرار گرفت. با توجه به اینکه پرسشنامه بیشتر جنبه چک‌لیست و ارائه گزارش‌های کمی از وضعیت موجود و عینیت‌های کمی بود، به محاسبه پایایی نیاز نشد. در بخش مصاحبه، سؤالات نیمه ساختاریافته بر اساس سؤالات تحقیق و یافته‌های کمی حاصل از سؤالات پرسشنامه بود که داده‌ها از خبرگان به صورت کیفی جمع‌آوری شد.

یافته‌های پژوهش

الف- یافته‌های توصیفی در خصوص وضعیت امور بین‌الملل در ایران و کشورهای منتخب:

نفرات، سطح تحصیلات، نوع قرارداد، نوع ساعت کاری، مسافرت‌های خارجی مدیر واحد روابط بین‌الملل، تسلط کامل مدیر روابط بین‌الملل به زبان انگلیسی یا سایر زبان‌ها و حضور مدیر این بخش در رویدادهای جهانی یا قاره‌ای مورد بررسی قرار گرفت. هفت سؤال سوم مربوط به میزان مکاتبات واحد روابط بین‌الملل به صورت ماهانه با سازمان‌های ملی، فیزو، سازمان‌های قاره‌ای، سازمان‌های بین‌المللی، دیگر سازمان‌های خارجی، ارسال گزارش به فیزو و داشتن مجله یا نشریه می‌شد. هفت سؤال آخر این پرسشنامه مربوط به قوانین و برنامه فدراسیون در زمینه همکاری‌های بین‌المللی بود که شامل موارد وجود تفاهم‌نامه با دیگر سازمان‌های بین‌المللی، زمینه‌های موجود در این تفاهم‌نامه، تعداد سفرهای بین‌المللی در سال، وجود ایمیل اختصاصی برای واحد روابط بین‌الملل، تعداد جلسات داخلی و خارجی در سال، انتشار اخبار به زبان انگلیسی در سایت فدراسیون و تعداد آن‌ها در ماه و برگزاری کارگاه یا کلاس‌های آموزشی برای افراد شاغل در واحد روابط بین‌الملل

جدول ۱- خلاصه یافته‌های ساختار تشکیلات فدراسیون‌ها

ردیف	موضوع	تعداد کشور	درصد پاسخ‌ها	جزئیات
۱	ساختار تشکیلاتی	۱۲	ملی: ۸۰٪ دانشگاهی: ۲۰٪	ایران، اتریش، بنگلادش، باربادوس، آلمان، لاتویا، اسلواکی، آفریقای جنوبی، نامیبی
۲	نوع وابستگی	۱۵	خصوصی: ۲۰٪ دولتی: ۴۰٪ نیمه‌دولتی: ۴۰٪	ایران، بنگلادش، یونان، لاتویا، تایلند، نامیبی
۳	دارا بودن انجمن و کمیته درون ساختار فدراسیون	۱۴	بله: ۵۳٫۳٪ خیر: ۴۰٪	ایران، بنگلادش، لاتویا، فیلیپین، لهستان، آفریقای جنوبی، نامیبی، سریلانکا
۴	برخورداری از واحد روابط بین‌الملل	۱۴	بله: ۳۳٫۳٪ خیر: ۶۰٪	ایران، بنگلادش، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، باربادوس، اکوادور، آلمان، یونان، لاتویا، فیلیپین، تایلند، نامیبی، سریلانکا
۵	برخورداری از باشگاه ورزشی دانشگاهی	۱۴	بله: ۲۶٫۷٪ خیر: ۶۶٫۷٪	ایران، فیلیپین، لهستان، نامیبی
۶	برخورداری از کمیته آموزش و پژوهش	۱۴	بله: ۴۶٫۷٪ خیر: ۴۶٫۷٪	ایران، آلمان، لهستان، آفریقای جنوبی، تایلند، نامیبی، سریلانکا
۷	برخورداری از کرسی بین‌المللی	۱۴	بله: ۳۳٫۳٪ خیر: ۶۰٪	ایران، آلمان، لهستان، آفریقای جنوبی، تایلند، بنگلادش، باربادوس، اکوادور، یونان، لاتویا، فیلیپین، اسلواکی، نامیبی، سریلانکا

جدول ۲- خلاصه یافته جایگاه رتبه فدراسیون ها در آخرین یونیورسیاد تا سال ۲۰۱۵

ردیف	موضوع	تعداد کشور	درصد پاسخها	جزئیات
۱	جایگاه رتبه	۱۳	رتبه ۴۰-۱: ۴۶,۷%	ایران، بنگلادش، آلمان، اکوادور، لهستان، آفریقای جنوبی، تایلند
			رتبه ۸۰-۴۱: ۱۳,۳%	لاتویا، اسلواکی
			رتبه ۱۲۰-۸۱: ۶,۷%	باربادوس
			رتبه ۱۶۷-۱۲۱: ۲۰%	یونان، نامیبی، سریلانکا

جدول ۳- خلاصه یافته وضعیت تأمین منابع مالی فدراسیون

ردیف	موضوع	تعداد کشور پاسخ دهنده	نسبت پاسخها	جزئیات
۱	تأمین منابع مالی فدراسیون	۱۴	آموزش: ۲۶,۷%	بنگلادش، اکوادور، آلمان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند
			مسابقات: ۲۶,۷%	ایران، یونان، آلمان، لاتویا، لهستان
			بازاریابی: ۱۳,۳%	آلمان، لهستان
			اسپانسر: ۲۶,۷%	باربادوس، فیلیپین، ایران، سریلانکا، نامیبی، آفریقای جنوبی، آلمان، لهستان

جدول ۴- وضعیت منابع انسانی واحد روابط بین الملل

ردیف	موضوع	تعداد کشور	نسبت پاسخها	جزئیات
۱	تعداد افراد شاغل در واحد بین الملل	۱۴	۳-۱ نفر: ۸۶,۷%	ایران، بنگلادش، اکوادور، آلمان، یونان، لاتویا، فیلیپین، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، نامیبی، سریلانکا
			بدون نفر: ۶,۷%	باربادوس
			لیسانس: ۶,۷%	فیلیپین
۲	وضعیت تحصیلی مدیر واحد روابط بین الملل	۱۳	فوق لیسانس: ۵۳,۳%	ایران، آلمان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، سریلانکا
			دکتر: ۶,۷%	بنگلادش، ایران، لاتویا، آفریقا
			سایر: ۲۰%	اکوادور، یونان، نامیبی
			قراردادی: ۴۰%	ایران، بنگلادش، آلمان، یونان، لاتویا، لهستان، نامیبی
۳	نوع قرارداد کاری	۱۳	رسمی: ۲۶,۷%	فیلیپین، اسلواکی، آلمان، تایلند
			داوطلب: ۲۰%	اکوادور، آفریقای جنوبی، سریلانکا، فیلیپین
۴	نوع زمان کاری	۱۲	تمام وقت: ۶۰%	ایران، اکوادور، آلمان، یونان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، تایلند، نامیبی
			پاره وقت: ۲۰%	بنگلادش، فیلیپین، سریلانکا
۵	سفر به خارج از کشور	۱۳	بله: ۸۰%	ایران، بنگلادش، آلمان، یونان، لاتویا، فیلیپین، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، نامیبی، سریلانکا
			خیر: ۶,۷%	اکوادور
۶	تسلط بر زبان انگلیسی یا سایر زبانها	۱۳	بله: ۸۶,۷%	ایران، بنگلادش، اکوادور، آلمان، یونان، لاتویا، فیلیپین، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، سریلانکا
			سایر	نامیبی

ادامه جدول ۴- وضعیت منابع انسانی واحد روابط بین‌الملل

ردیف	موضوع	تعداد کشور	نسبت پاسخ‌ها	جزئیات
۷	همراهی فرد شاغل در روابط بین‌الملل با تیم‌ها	۱۳	بله: ۸۰٪	ایران، بنگلادش، اکوادور، آلمان، یونان، لاتویا، فیلیپین، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، سریلانکا
			خیر: ۶,۷٪	نامیبی
۸	برگزاری دوره‌های آموزشی یا کارگاه برای افراد شاغل	۱۴	بله: ۱۳,۳٪	لهستان، فیلیپین
			خیر: ۸۰٪	ایران، باربادوس، آلمان، یونان، لاتویا، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، نامیبی، سریلانکا

جدول ۵- وضعیت ارتباطات بین‌الملل فدراسیون‌های ملی ورزش دانشگاه

ردیف	موضوع	تعداد کشور	درصد پاسخ‌ها	جزئیات
۱	تعداد نامه‌ها به سازمان‌های ملی	۱۲	۱-۵: ۲۶,۷٪	بنگلادش، یونان، نامیبی، سریلانکا
			۶-۱۰: ۳۳,۳٪	ایران، اکوادور، آلمان، اسلواکی، تایلند
			۱۱-۱۵: ۶,۷٪	لهستان
۲	تعداد نامه‌ها به فیزو	۱۲	۱۶-۲۰: ۱۳,۳٪	آفریقای جنوبی، لاتویا
			۱-۵: ۴۰٪	بنگلادش، یونان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، نامیبی، سریلانکا
			۶-۱۰: ۲۶,۷٪	اکوادور، لاتویا، لهستان، تایلند
۳	تعداد نامه‌ها به سازمان‌های قاره‌ای	۱۳	۱۱-۱۵: ۶,۷٪	ایران
			۱۶-۲۰: ۶,۷٪	آلمان
			۱-۵: ۶۶,۷٪	بنگلادش، یونان، باربادوس، لاتویا، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، نامیبی، سریلانکا
۴	تعداد نامه‌ها به سازمان‌های بین‌المللی	۱۳	۶-۱۰: ۱۳,۳٪	ایران، اکوادور
			۱۶-۲۰: ۶,۷٪	آلمان
			۱-۵: ۶۶,۷٪	ایران، بنگلادش، باربادوس، یونان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، نامیبی، سریلانکا
۵	تعداد نامه به دیگر سازمان خارجی	۱۳	۶-۱۰: ۲۰٪	اکوادور، آلمان، لاتویا
			۱-۵: ۶۶,۷٪	ایران، بنگلادش، باربادوس، یونان، لهستان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، سریلانکا
۶	گزارش به فیزو	۱۴	بله: ۶۰٪	ایران، بنگلادش، اکوادور، آلمان، لاتویا، فیلیپین، لهستان، نامیبی، سریلانکا
			خیر: ۳۳,۳٪	باربادوس، یونان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند
۷	برخورداری از مجله یا نشریه	۱۴	بله: ۴۶,۷٪	اکوادور، آلمان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، نامیبی، سریلانکا
			خیر: ۴۶,۷٪	ایران، بنگلادش، باربادوس، یونان، فیلیپین، آفریقای جنوبی، تایلند
۸	دارا بودن تفاهم‌نامه	۱۴	بله: ۴۶,۷٪	ایران، آلمان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، تایلند، سریلانکا
			خیر: ۴۶,۷٪	بنگلادش، باربادوس، یونان، فیلیپین، آفریقای جنوبی، نامیبی

ادامه جدول ۵- وضعیت ارتباطات بین الملل فدراسیون های ملی ورزش دانشگاه

ردیف	موضوع	تعداد کشور	درصد پاسخها	جزئیات
۹	موضوعات تفاهم نامه	۸	همکاری: ۲۶,۷٪	ایران، لاتویا، لهستان، اسلواکی، تایلند
			آموزشی: ۶,۷٪	ایران، اسلواکی
			مسابقات: ۲۰٪	ایران، نامیبی
۱۰	تعداد سفرهای بین المللی	۱۴	۱-۵: ۴۶,۷٪	ایران، باربادوس، اکوادور، یونان، لاتویا، اسلواکی، نامیبی
			۶-۱۰: ۴۰٪	بنگلادش، فیلیپین، لهستان، آفریقای جنوبی، تایلند، سریلانکا
			بیشتر: ۶,۷٪	آلمان
۱۱	برخورداری از ایمیل اختصاصی واحد بین الملل	۱۵	بله: ۳۳,۳٪	ایران، اکوادور، لهستان، نامیبی، سریلانکا
			خیر: ۶۶,۷٪	اتریش، بنگلادش، باربادوس، یونان، آلمان، لاتویا، فیلیپین، اسلواکی، تایلند، آفریقای جنوبی
			۱-۳: ۶۰٪	ایران، بنگلادش، اکوادور، یونان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، تایلند، نامیبی، سریلانکا
۱۲	تعداد جلسات داخلی یا خارجی بین المللی در سال	۱۳	۴-۶: ۱۳,۳٪	لاتویا، لهستان
			بیش از ۱۰:	آلمان، فیلیپین
			۱۳,۳٪	
۱۳	انتشار اخبار به زبان انگلیسی	۱۵	بله: ۵۳,۳٪	بنگلادش، یونان، فیلیپین، لهستان، آفریقای جنوبی، نامیبی، سریلانکا
			خیر: ۴۶,۷٪	ایران، اتریش، باربادوس، اکوادور، لاتویا، اسلواکی، آلمان، تایلند

ب) یافته های کیفی در خصوص دیدگاه صاحب نظران
روابط بین الملل در خصوص یافته های توصیفی و تحلیل
وضعیت روابط بین الملل فدراسیون ورزش دانشجویی در
مقایسه با سایر کشورهای منتخب:

جدول ۶- دیدگاه افراد صاحب نظر برای واحد روابط بین الملل فدراسیون ورزش دانشگاهی

ردیف	دیدگاه صاحب نظران برای ساختار	فراوانی
۱	ضرورت ترمیم و ارتقاء تشکیلات و ایجاد تقویت برخی از کمیته ها بر اساس ساختار فدراسیون جهانی فیزو	۳
۲	ضرورت تشکیل کمیته بین الملل در فدراسیون	۳
۳	ضرورت مشارکت در ایجاد و توسعه باشگاه های ورزشی دانشگاهی	۴
۴	ضرورت تلاش برای کسب کرسی های بین المللی مؤثر	۴
۵	ضرورت تربیت و به کارگیری نیروهای متخصص در حوزه روابط بین الملل	۳
ردیف	دیدگاه صاحب نظران در خصوص رتبه ایران در یونیورسیاد تابستانی	فراوانی
۱	رتبه نسبتا خوب به دست آمده به دلیل جذب قهرمانان است نه اقدام دانشگاه ها	۲
۲	تعامل مستمر و جدی با سازمان های ذی ربط (وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک، فدراسیون های ورزشی و ...)	۳
۳	و تشکیل کمیته های فنی و تعامل جدی ۵ بخش آموزش عالی در شناسایی و انتخاب نفرات برتر	۳
۴	برگزاری اردوهای مستمر	۳
ردیف	دیدگاه صاحب نظران برای منابع مالی	فراوانی
۱	نیاز به استفاده از علم بازاریابی برای جذب منابع مالی بیشتر	۴
۲	استفاده از حق عضویت دانشگاه ها	۳

ادامه جدول ۶- دیدگاه افراد صاحب‌نظر برای واحد روابط بین‌الملل فدراسیون ورزش دانشگاهی

ردیف	دیدگاه صاحب‌نظران برای منابع انسانی	فراوانی
۱	استفاده مؤثر از نیروهای داوطلب	۳
۲	برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای توانمندسازی نیروهای حاضر	۳
۳	با توجه به ارتباط مستمر با ۱۷۰ کشور آسیایی و جهانی، اشتغال حداقل دو نفر در این واحد الزامی است.	۱
۴	فقدان انتشار اخبار و رویدادهای فدراسیون ملی به زبان انگلیسی، مانع شناخت ظرفیت‌ها و اقدامات این فدراسیون در سطح بین‌الملل می‌شود	۴

بحث و نتیجه‌گیری

جنوبی دارای واحد جداگانه روابط بین‌الملل و کشورهایمانند آلمان، تایلند و باربادوس فاقد واحد روابط بین‌الملل هستند. در کشورهای آلمان و تایلند امور این قسمت توسط دبیر کل صورت می‌گیرد. با توجه به دیدگاه صاحب‌نظران با عنایت به موقعیت جغرافیایی و تفاوت زبان‌ها وجود واحدی با عنوان کمیته روابط بین‌الملل برای فدراسیون ایران مفید است. از کشورهای با رتبه ۱-۴۰ تنها ایران، لهستان و فیلیپین دارای باشگاه دانشگاهی هستند. با توجه به اینکه کشورهایمانند آلمان، آفریقای جنوبی و تایلند نیز دارای جایگاه خوبی هستند وجود باشگاه می‌تواند عاملی در بهبود وضعیت باشد؛ اما بهتر است این باشگاه از طرف دانشگاه‌ها و نه وابسته به دولت باشد.

از کشورهای با رتبه ۱-۴۰ تنها کشورهای ایران، آلمان، لهستان، آفریقای جنوبی و تایلند دارای کمیته آموزش و پژوهش هستند و کشور باربادوس فاقد این کمیته است. با توجه به اینکه رتبه این کشورها از باربادوس بهتر است پس کمیته آموزش می‌تواند عاملی در بهبود وضعیت ساختار فدراسیون و بهبود روابط در سطح بین‌المللی و بین‌الملل باشد. با توجه به دیدگاه صاحب‌نظران کمیته آموزش لازم است اگر در راستای اهداف فیزو و توسعه ورزش دانشگاهی باشد.

کشورهای با رتبه ۱-۴۰ در قسمت درآمد از طریق آموزش شامل: آلمان، لهستان، آفریقای جنوبی و تایلند، از طریق مسابقات ایران، آلمان، لهستان، از طریق بازاریابی آلمان و لهستان و از طریق اسپانسر ایران، باربادوس، آفریقای جنوبی، آلمان و لهستان بوده‌اند؛ که با توجه به اطلاعات به‌دست‌آمده تأکید بیشتر کشورها بر روی اسپانسر، آموزش و مسابقات بوده است. با توجه به دیدگاه صاحب‌نظران بازاریاب و اسپانسر لازمه تأمین منابع مالی فدراسیون است.

از کشورهای با رتبه ۱-۴۰ کشورهای ایران، آلمان، لهستان، آفریقای جنوبی و تایلند دارای کرسی و کشورهای

متأسفانه تحقیقاتی در خصوص عملکرد امور بین‌الملل فدراسیون‌های ورزشی از ابعاد ساختاری، انسانی، مالی و اجرایی یافت نشد. با توجه به اینکه یافته‌های این تحقیق از مبانی نظری پیشرو در این حوزه است بنابراین بحث و نتیجه‌گیری بر اساس یافته‌های تحقیق و دیدگاه‌های کیفی صاحب‌نظران صورت گرفت. سطح سازمان‌های کشورهایی که در رتبه ۱-۴۰ قرار دارند به‌غیر از تایلند دارای سطح سازمانی ملی هستند. با توجه به نظرات صاحب‌نظران بهتر است سازمان‌های مربوط به ورزش دانشگاهی به شکل ملی بنانهاده شوند و دانشگاه‌های جامع به‌عنوان اعضای این فدراسیون در نظر گرفته شوند. با مقایسه جایگاه کشورها در یونیورسیاد تابستانی باید گفت ایران، آلمان، تایلند، لاتویا و باربادوس پیشرفت داشته و رتبه خود را بهتر کرده‌اند و کشورهایمانند لهستان، آفریقای جنوبی، اسلواکی، اتریش، فیلیپین، یونان به جایگاه پایین‌تر در جدول نزول داشته‌اند. برای ارتقا و حفظ جایگاه بهتر است ورزش‌های مدال‌آور بیشتری را در نظر گرفت و از امید به چند مدال فراتر رفت و از طریق روابط بین‌الملل از تجارب سایر کشورهای موفق بهره جست. کشورهایمانند آلمان که جزء ۱۵ رتبه ۱-۴۰ قرار دارند شامل ایران، لهستان، آلمان که جزء ۱۵ کشور اول هستند نیمه‌دولتی، تایلند با رتبه ۲۰ دولتی و باربادوس و آفریقای جنوبی با رتبه‌های ۲۵ و ۴۰ خصوصی هستند. با توجه به دیدگاه صاحب‌نظران و یافته‌های موجود ساختار فدراسیون به شکل نیمه‌دولتی و خصوصی نتیجه بهتری داشته است. از کشورهایمانند آلمان، لهستان، آلمان، آفریقای جنوبی و کمیته و کشورهایمانند آلمان، تایلند و باربادوس فاقد انجمن و کمیته می‌باشند. انجمن‌های مربوط به هر رشته ورزشی عامل مناسبی برای توسعه و برقراری ارتباط در سطح بین‌الملل است. کشورهایمانند آلمان که در رتبه ۱-۴۰ قرار دارند مانند ایران، لهستان و آفریقای

آشنایی و تسلط کامل بر یکی از زبان‌های رسمی فیزو به‌ویژه انگلیسی برای کار در این حوزه الزامی است.

عامل همراهی شاغلین بین‌الملل با تیم‌ها برای همه کشورها به‌جز نامیبی مهم به شمار آمده است زیرا این نیروها با روش کار آشنایی پیدا کرده و کسب تجربه‌های ناشی از این همراهی در بهبود روند کاری واحد بین‌الملل مفید خواهد بود.

تعداد نامه‌های ارسالی واحد روابط بین‌الملل به سازمان‌های ملی برای کشورهای بنگلادش، یونان، نامیبی و سریلانکا در ماه ۱-۵، برای کشورهای ایران، اکوادور، آلمان، اسلواکی و تایلند ۶-۱۰، برای کشور لهستان ۱۵-۱۱ و برای کشور آفریقای جنوبی ۱۶-۲۰ و در آخر کشور لاتویا بیشتر از ۲۰ مورد است. در این زمینه با توجه به دیدگاه‌ها باید ارتباط نزدیک با فدراسیون‌هایی داشت که ورزش آن‌ها در فدراسیون ورزش دانشگاهی در اولویت قرار دارد.

تعداد نامه‌های ارسالی واحد روابط بین‌الملل به فیزو برای کشورهای بنگلادش، یونان، اسلواکی، آفریقای جنوبی، نامیبی و سریلانکا در ماه ۱-۵، برای کشورهای اکوادور، لاتویا، لهستان و تایلند ۶-۱۰، برای کشور ایران ۱۵-۱۱ و برای کشور آلمان ۱۶-۲۰ مورد است. حجم بالای مکاتبات هم حکایت از فعالیت فدراسیون و هم فعالیت امور بین‌الملل است. کشورهای ایران، بنگلادش، اکوادور، آلمان، لاتویا، فیلیپین، لهستان، نامیبی و سریلانکا گزارش‌های خود را به فیزو ارائه می‌دهند. بیشتر کشورهایی که در رتبه ۱-۴۰ قرار دارند گزارش فعالیت خود را به فیزو ارائه می‌دهند. این ارتباط باعث دیده شدن فدراسیون و عملکرد او خواهد شد و در موارد متعددی بازتاب‌های رسانه‌ای همچون انتشار در نشریات رسمی فیزو را در پی دارد.

کشورهای اکوادور، آلمان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، نامیبی و سریلانکا دارای مجله و نشریه تخصصی و دوزبانه دارند. از دیدگاه صاحب‌نظران وجود نشریه دوزبانه برای فدراسیون الزامی است. بیشتر کشورهای با رتبه ۱-۴۰ دارای تفاهم‌نامه و ارتباط فعال با دیگر کشورها و سازمان‌های بین‌المللی هستند. بیشتر موضوعات تفاهم‌نامه‌ها در زمینه همکاری دوجانبه است. یکی از زمینه‌های این همکاری برگزاری مسابقات و یا استفاده از تجارب کمیته‌های طرفین از یکدیگر است. کشور ایران دارای تعداد سفر کمتر از پنج مورد در سال است؛ بنابراین برای توسعه روابط بین‌الملل باید کمیت و کیفیت این سفرها را افزایش دهد.

باربادوس، فیلیپین کرسی ندارند. با توجه به اینکه رتبه‌های فیلیپین و باربادوس نزدیک به ۴۰ است می‌توان گفت داشتن کرسی بین‌المللی در موفقیت کشورها در جدول رتبه‌بندی تأثیر دارد. با توجه به دیدگاه‌های موجود وجود کرسی بین‌المللی برای ارتباط بهتر و اعتماد به فدراسیون ایران بسیار لازم است. تنها کشور باربادوس شخصی را برای پیگیری امور مربوط به بین‌الملل ندارد و مابقی کشورها از یکتا سه نفر امور مربوط به بین‌الملل را هدایت می‌کنند. لازم به ذکر است رتبه باربادوس ۴۰ است. با توجه به تأکید کشورها بر انجام امور بین‌الملل توسط شخص یا اشخاص در بازه یکتا سه نفر در نتیجه لزوم حضور شخصی صرفاً برای انجام امور مربوطه الزامی است. در ایران نیز با توجه به اینکه زبان و موقعیت جغرافیایی فرق دارد و تعداد مسابقات جهانی، یونیورسیادها و ... بسیار است پس حداقل حضور دو نفر الزامی است.

با توجه به کشورهایی که دارای رتبه ۴۰-۱ هستند کشور فیلیپین با لیسانس و کشورهای ایران، آلمان، لهستان، آفریقای جنوبی و تایلند و آفریقای جنوبی با مقطع ارشد هستند. توان تحصیلی و به‌ویژه مرتبط بودن رشته تحصیلی می‌تواند به بود عملکرد کارکنان این حوزه کمک کند. کشورهای با رتبه ۴۰-۱ با نوع رابطه قراردادی شامل ایران، آلمان، لهستان و کشورهای فیلیپین، آلمان و تایلند با رابطه رسمی و کشورهای آفریقای جنوبی و فیلیپین با رابطه داوطلبانه در حوزه روابط بین‌الملل از کارکنان خود استفاده می‌کنند. از نظر صاحب‌نظران باید ضمن استفاده از نیروهای داوطلب افراد محدودی با قرارداد همکاری داشته باشند. زمان کاری شاغلین بین‌الملل در کشورهای ایران، اکوادور، آلمان، یونان، لاتویا، لهستان، اسلواکی، تایلند، نامیبی به‌صورت تمام‌وقت و کشورهای بنگلادش، فیلیپین و سریلانکا نیمه‌وقت است. تنها سه کشور از مجموع پاسخ‌دهندگان به‌صورت نیمه‌وقت هستند و از دیدگاه صاحب‌نظران، زمان کاری تمام‌وقت برای این حوزه بسیار مهم است.

از بین پاسخ‌دهندگان تنها کشوری که افراد شاغل در واحد بین‌الملل خود را به خارج از کشور نفرستاده است کشور اکوادور است. سایر کشورها به مسافرت خارج از کشور نیروهای شاغل اهمیت ویژه‌ای داده‌اند.

از آنجاکه کارکنان بین‌الملل تمام کشورها به‌جز نامیبی به زبان انگلیسی تسلط دارند. بر اساس دیدگاه صاحب‌نظران

است که از این مزیت بزرگ در ارتباطات بین‌الملل برخوردار نیست. از آنجاکه اطلاع‌رسانی اقدامات فدراسیون‌ها یکی از عوامل جهانی‌شدن و پیشرفت آن‌هاست لازم است ایران نیز در این مهم بکوشد.

تنها کشور لهستان و فیلیپین به برگزاری دوره و کلاس آموزشی برای افراد شاغل در واحد بین‌الملل می‌پردازند و سایر کشورها از جمله ایران دوره و کارگاهی را برای این افراد در نظر نگرفته‌اند. حتی همراهی افراد شاغل به منظور ملاحظه روند کار نیز می‌تواند به‌عنوان دوره و کارگاه در نظر گرفته شود. کشور ایران نیز باید به دنبال تدابیری درباره برگزاری دوره‌ها برای این واحد باشد.

ایران، اکوادور، لهستان، نامیبی و سریلانکا دارای ایمیل اختصاصی واحد روابط بین‌الملل هستند. با توجه به دیدگاه صاحب‌نظران بهتر است این واحد دارای ایمیل اختصاصی باشد. تعداد جلسات داخلی یا خارجی بین‌المللی در سال برای کشورهای ایران، در بازه ۱-۳ و کشور آلمان و فیلیپین ۱۰ و بیشتر از ۱۰ مورد را در سال دارند. حضور مؤثر در جلسات بین‌المللی عامل مهمی در توسعه روابط بین‌الملل است. حضور در این جلسات به منظور تبادل رأی و نظرات و پیشنهادهای تجربه‌ها مفید خواهد بود.

کشورهای بنگلادش، یونان، فیلیپین، لهستان، آفریقای جنوبی، نامیبی و سریلانکا اخبار خود را به زبان انگلیسی در سایت خود انتشار می‌دهند و متأسفانه ایران جزو کشورهایی

منابع

۱. اساس‌نامه فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی (۱۳۸۲). تهران، فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی.
۲. تیموری آسفچی، عباس (۱۳۹۴). جامعه‌پذیری ورزش و رابطه آن با امور بین‌الملل. دریافتی در تاریخ ۲۰۱۵/۱۱/۱۵ از نشانی: <http://vista.ir/article/226052>
۳. ساداتی، سید شهاب‌الدین (۱۳۸۸). رابطه ورزش فرهنگ، تجارت، صنعت، سیاست و ایدئولوژی. شماره ۱۰۲. گلستانه، صص ۳۴-۳۹.
۴. سجادی، نصر اله (۱۳۹۰). ورزش و روابط بین‌الملل. تهران: حتمی.
۵. صباغ نوین، مهناز (۱۳۹۵). مقایسه وضعیت روابط بین‌الملل فدراسیون ورزش دانشگاهی با کشورهای
۶. طالب پور، مهدی و طاهری، حمیدرضا (۱۳۸۷). آشنایی با فیزو. تهران: نور گیتی
۷. قاسمی، حمید (۱۳۹۰). پیش‌نویس نظامنامه روابط بین‌الملل در ورزش. تهران: سازمان تربیت‌بدنی (وزارت ورزش و جوانان فعلی).
۸. معاونت بین‌المللی دانشگاه تهران (۱۳۹۰). نظامنامه‌ها و آیین‌نامه‌های بین‌المللی دانشگاه تهران. تهران: دانشگاه تهران.
۹. ولایتی، علی‌اکبر (۱۳۶۶). مباحث روابط بین‌الملل: ماهیت روابط بین‌الملل. شماره ۲. سیاست خارجی. ۸۸-۹۲.
10. Arnaud, Pierre and Riordan, James (1998). Sport and International Politics. London, E&FN Spon Publication.
11. Beacom, Aaron (2000). Sport in International Relations: A case for Cross- Disciplinary Investigation. Issue 2. The Sport Historian
12. Deyo, Julianna. (2013). Sports and International Relations: The Role of Soccer in International Conflicts and Resolutions. United States, University of Tennessee, Thesis Project.
13. Essays, UK. (November 2015). Sports Plays A Significant Role In International. Address: <http://www.ukessays.com/essays/international-relations/sports-plays-a-significant-role-in-international-relations.php#ixzz3NV4xvf6u>
14. Kobierecki, Michal Marcin. (2013). Sport in International Relations: Expectations, Possibilities and Effects. No 1. Interdisciplinary Political and cultural Journal.